

Jūlijs 2016

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

„Laujiet bērniem nākt pie manis.
Neaizturiet viņus, jo tādiem pieder
Dieva valstība.” (Mk 10, 13-14)

KARMELA RAKTUVE

Jūlija mēnesī Baznīca piemin personas, kuras ir cieši saistītas ar Karmela ordeni, ar Karmela garīgumu: 16. jūlijā – Vis-svētāko Jaunavu Mariju – Karmela kalna Dievmāti un 20. jūlijā – svēto pravieti Eliju. Pateicoties tam, šai mēnesī varam jautāt, kas ir tik sevišķs Karmela ordeni, Karmela garīgumā?

Pārdomas iesāksim ar Dieva Vārdu, kurš pēc pirmā skata nemaz neskaidro Karmela noslēpumu, bet, ieejot dziļāk,....: „Nu redziet, ka Es, Es tas esmu, un nav neviena dieva, vienīgi Es! Es nonāvēju, un Es daru dzīvu, Es ievainoju, bet Es dziedinu, un nav glābēja no Manas rokas!” (Atkārtotā likuma grāmata 32,39); „Nāciet, atgriezīsimies atkal pie Tā Kunga! Viņš mūs gan ir saplosījis, Viņš mūs arī dziedinās; Viņš mūs ir sasitis, un Viņš arī pārsies mūsu brūces. Pēc divām dienām Viņš mūs darīs jauna dzīvības spēka pilnus; trešajā dienā Viņš liks mums piecelties, lai mēs dzīvotu Viņa vaiga priekšā.” (Pravieša Oseja grāmata 6,1-2)

Kādā veidā šis Vārds saistās ar Karmela bagātību? Padomāsim par situāciju, kad cilvēks aizbrauc uz kādu neparasti skaistu vietu. Esot tur un ieraugot visu dabas skaistumu, viņš piedzīvo izbrīnu, savilņojumu, sajūsmu, iekšējo prieku. Vārdu sakot, ir laimīgs, tur esot. Vai tad pēc tam – savās mājās – viņš vairākas reizes neatgriezies pie atmiņām par piedzīvoto? Vai savā ziņā neilgosies pēc šīs vietas un tās skaistuma un pēc labām sajūtām? Vai kaut kādā mērā citā vietā viņš nejutīsies nelaimīgs? Pacelsimies vēl augstākā līmenī un pastiprināsim salīdzinājumu. Iedomāsimies par kādu personu, kura ir iemīļusies. Tai dotas dažādas iespējas

būt tuvu tai personai, kuru mīl, un kādu laiku veidot ar viņu sirds attiecības. Šis laiks dod iespēju atklāt, cik liels ir milētās personas iekšējais skaistums. Ja pēc kāda perioda vajadzēs šķirties (ne pēc mīlošās personas vēlmes), kā jutīsies tas, kurš līdz šim piedzīvojis tik lielu sajūsmu, prieku, laimi; vienkārši – mīlestību? Vai viņš neteiks: „Zini, es jutos tā, it kā kāds man būtu izrāvis gabalu sirds. Man sāp, ka viņas (-a) nav. Es jutos ievainots pašā sirdī”? Varam atzīt, ka šāds iztrūkums, šķiršanās zināmā mērā ievaino.

Uz šāda salīdzinājuma fona vajadzētu paklausīties, ko savā dzejā izsaka Karmela Tēvs, svētais Jānis no Krusta (1542-1591): „Kur gan Tu paslēpies, Mīlais, un mani pameti vaidot? • Tu kā briedis aizbēgi, mani ievainojot, • es devos Tev pakaļ raudot – par vēlu. (...) Meklējot Mīlotā pēdas, • pār kalniem un ielejām steigšu, • ceļā neplūkšu ziedus • un nebīšos zvēru, • pāri klintīm un robežām iešu.” (Fragments no dzejoļa „Garīgais dziedājums”)

Svētā sirds piedzīvo nevis kādas vietas skaistumu, nevis tikšanos ar kādu visskais-tāko (pēc sirds) personu šajā pasaulē, bet tikšanos ar pašu Dievu! Redzot Dieva skaistumu (kā Viņš saka – kaut caur „aizkaru”), Jāņa sirds tiek ļoti dziļi „ievainota”. Dvēsele nevar izvairīties no ciešanām, kad, esot tuvāk un tuvāk Dievam, pašai Viņa Dievišķībai, tā apzinās, ka Dievu pilnībā pagaidām šajā zemē sasniegt nevar. Tādēļ „ar asarām” Viņu meklē. Svēto Karmela Tēvu tik tālu, tik dziļi Dievs bija ievadis caur iekšējo lūgšanu. Tā izauga uz sv. pravieša Elija garīguma pamata, kura garīgie dēli un meitas ir Karmela locekļi. Tie caur dziļu meditāciju un kontemplāciju spēj ieiet Dzīvā Dieva klātbūtnē. Var teikt, ka Karmels

māca nostāties Dieva priekšā, ierasties ar Viņu uz mūžīgo tikšanos, apmainīties mīlestībā ar Viņu. Ne velti ordenis bieži griežas pie sv. Elija vārdiem, kuri kā refrēns skan Ķēniņu Otrajā grāmata: „Tik tiešām, ka Kungs Cebaots, kura priekšā es stāvu, ir dzīvs!” (3,14) Tādējādi var saprast, kā tika bagātināta mistiķa sv. Jāņa dvēsele. Šī neizmērojamā Dieva bagātība dvēseli dara ļoti laimīgu, bet – kā bija teikts – „ievaino” līdz nāves brīdim. Tad dvēsele redzēs Dievu pilnībā, tātad sasniegs Viņā visu, pēc kā līdz šim sirds tikai ilgojās. Sv. Jānis māca, ka tad dvēsele būs pārveidota mīlestībā, tātad līdzīga Dievam. Tas nav jaunums. Par to rakstīja arī sv. Jānis Evaņģēlists: „Mīlie, tagad mēs esam Dieva bērni. Un vēl nav atklājies, kas mēs būsim. Mēs tikai zinām, ka tad, kad Viņš parādīsies, mēs būsim Viņam līdzīgi, jo mēs redzēsīm Viņu tādu, kāds Viņš ir.” (1 J 3, 2)

Karmela ordenis, pateicoties vientuļnieku dzīves stilam, dziļai iekšējai lūgšanai un tuvībai ar Dievmāti (nota bene:

Karmels V. J. Mariju sauc ne tikai par Karalieni vai Māti, bet arī par Māsu!), **ieved garīgajās raktuvēs, kas ir pats Kristus.** Karmela mistiķis to izsaka vārdos: „Cik daudz lietas var atklāt Kristū, kurš ir it kā milzīgā raktuvē, kurā, cik vien iedziļinātos, neatradīs nedz nobeigumu, nedz galu.” Katrā stūrī var šķērsot un te sastapties ar jauniem Viņa noslēpumu slāņiem, kā uz to norāda sv. Pāvils, sakot: „Viņā ir apslēpti visi gudrības un zinību krājumi.” (Kol 2, 3) Bet vajag atcerēties, ka tas, kas var notikt ar dvēseli, kura vēl dzīvo šajā pasaulē, ir līdzīgi Mozus situācijai, kad viņš varēja ieraudzīt Dieva plecus (Izc 33, 18-23). Tātad cilvēka sirds, kura patiesi meklē Dievu un tuvojas Tam, vienmēr būs „mīlestības ievainota”!

Kam tad ir drosme meklēt tādu Dievu, kura Mīlestība rada sāpošo un vienlaicīgi saldo sirds brūci? Kurš tad gribēs dzīvot Karmela dārzā, lai tas pietuvina šādam mīlestības ievainojumam?

Priesteris Pāvils

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola
SNIEGS VASARĀ

Kad mani izveda no pilsētas,
man jautāja:
„Vai tu dzirdi, kā krīt sniegs?”

Es nokratīju domu pīšļus
un uzgērbu gaidīšanas mēteli.
„Jā, tagad es dzirdu!”

Pēc tam es ieraudzīju
pasaules svētnīcas pilārus,
kuri vieno debesis un zemi.
Ar brūnām virvēm to sasiētie zari
skāva viens otru.
Starp tiem es ieraudzīju
kritošas Sniega Hostijas –
pār māju, tīrumu un upju,
sirdi, domu un jūtu
altāriem.

Nomazgātas Golgātas Asinis,
tās nevarēja krist savādāk:
tikai klusu.
To biju dzirdējis.

Tad es pajautāju Kokiem:
„Vai arī Jūs dzirdat šo dziesmu?”
Tie maigi pasmaidīja.
„Kas tad mūs iedēstīja mūžībā?
Kas sasēja zarus ar Skapulāru?
Kas padarīja par pilāriem?!?”

Es sapratu:
pilsēta ir slepkava – tā meloja:
tā dziedāja, ka šādi Koki neeksistē,
ka nav Sniega, kas krīt vasarā!

Tad es noņemtos ceļos un izčukstēju:
„Paņemiet mani savās rokās,
lai es apsniegu,
lai arī es klusēju!”

ATMODAS KONFERENCE „MĪLESTĪBAS UGUNĪ”

24., 25. jūnijā Rīgā, Dzegužkalnā ritēja ekumeniska atmodas konference „Mīlestības ugunī”. Uz to devās vairāki mūsu draudzes pārstāvji. Ar uzdevumu slavēt un pielūgt pasākumā piedalījās priesteris Pāvils un draudzes jaunieši.

LEKCIJAS UN SLAVĒŠANA

Konferencē uzstājās Augsburgas (Vācija) lūgšanu nama vadītājs **Johanness Hartls** (attēlā). Nepilnu divu dienu laikā J. Hartls nolasīja piecas lekcijas, kuru galvenā tēma bija veltīta Dieva mīlestības spēkam un lūgšanu garam. Abās dienās daudz paskaidrojumu tika teikts par slavēšanu.

Pirms lekcijām klausītājus iedvesmoja muzikāla lūgšana. 25. jūnija pusdienlaikā slavēšanas dziesmas un lūgšanas stundas garumā no Dzegužkalna lielās skatuves dāvāja Madonas katoļu draudzes jaunieši un priesteris Pāvils. Pēc uzstāšanās priesteris nedaudz gan pasmaidīja – Polijā pastāv jēdziens „lūgšanas kotletēm”, proti, tas apzīmē laiku, kad vieni lūdzas, citi – bauda maltīti. Neskatoties uz apkārt vērojamo pusdienu noskaņu, mūsējie uzturēja Dieva Gara pielūgsmi un smalki muzicēja. Ar uzslavas vārdiem, ka šie slavētāji gan viņam patīk, to apliecināja Latvijas Evanģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags. Bez tam mūsējos pēc slavēšanas pārtvēra „Radio Marija” darbinieki – izteica komplimentus un intervēja.

PIEPRASĪTS LEKTORS EIROPĀ

Johanness Hartls ir Augsburgas lūgšanu nama vadītājs. Līdzīgi kā Madonas

kapelā lūgšana tur nenorimst 24 stundas diennaktī. Autors ir sarakstījis vairākas grāmatas un komponējis pielūgsmes dziesmas. Latviski pieejamas J. Hartla grāmatas „Manā sirdī uguns” un „Basic”, sagatavošanā ir grāmata „Nepieradināmais Dievs”. Katru gadu J. Hartls Augsburgā organizē konferenci, kurā piedalās dažādu valstu pārstāvji. Viņš ir pieprasīts lektors Eiropā un citviet pasaulē.

AIZDEDZINOŠĀ PIEEJA

Klausoties Johannesu Hartlu, pirmais, kas pārsteidza, bija viņa neformālā runa, savā ziņā – evaņģēlisks, stilīgs leciņums, pārspriežot Dieva lietas. Turklāt aiz ārējās formas atklājās uzrunājošs saturs. Piemēram, jautājumā, kā atbrīvoties no bailēm, J. Hartls ieteica dzīvot nevis zem cilvēku skatieniem, bet just Dieva acis. „Katram skatienam ir spēks un līdz ar to – kontrole. Ja vēlaties izpatikt cilvēkiem, neglābjami saskarsities ar kaunu, ar to, ka neesat perfekts un gana labs. Bailes no cilvēkiem ir kā slazds. Mūsu katra vērtību un īsto identitāti spēj iedot tikai Dievs. Jēzus bija brīvs no cilvēku gaidām, Viņš tās nerespektēja. Jēzus arī šobrīd ir daudz vairāk ieinteresēts, lai mēs mācītos mīlēt, nevis lai censtos darīt visu pareizi. Pat dienās, kad visu darām šķērsām, Jēzus mūs mīl!”

Lektors akcentēja domu, ka bailes nozog cilvēka brīvību. Ja nekonfrontējamies ar bailēm, tās mūsos pieaug un ieņem lielāku teritoriju. Šādos gadījumos nepietiek lūgties, vajag rīkoties! Paņem atpakaļ atdoto teritoriju, izdarīt ko traku – ko tādu, no kā parasti baidies.

PRAKSE, KAS ATBRUŅO

J. Hartls uzsvēra, ka ikviena liela lieta Dieva valstībā sākas ar lūgšanu. Ir jāatrod laiks ikdienas lūgšanai, jo slavēšana un pielūgsmē ir kā ierocis. Liekas, esi problēmā, grūtībās, pazemojumā – slavēt nav iespējams. Tieši otrādi! Neiestiedz, sāc slavēt haosa vidū, un notiks izlaušanās! Pielūgsmē satriec tumsas garīgās sienas. Slavēšana iznīcina sātana neredzamo komunikācijas sistēmu. Slavēšanas viļņi paceļas de-

besis! Ja slavēšanu liekam pirmajā vietā, tā ir uzvara. Slavēšana ir skatīšanās uz Kristu. Ja tiek pazaudēts fokuss uz Kristu, sākam grimt. To sātans arī grib, lai nemitīgi domājam par sliktu. Ja fokusējamies uz Dieva slavēšanu, mūri grūst. Par spīti tam, ka mūsu ķermeņi ir kas tāds, kas vēlas sūdzēties, ja sakām „Dievs ir labs”, sākam slavēt, sātana viļņi tiek izjaukti, nav pat jācinās – esam uzvarētāji.

**Inese Elsiņa,
Ligas Irbes un autores foto**

KLOSTERMĀSU ATSAUKSMES PAR KONFERENCI

M. Emanuēla: – Konferencē daudz tika runāts par brīvību, cīņu ar kaunu, par to, kā koncentrēties uz Dievu, pielūgt Viņu – ATBRĪVOŠANU. Atmiņā palikuši dr. theol J. Hartla vārdi par to, kas notiek, ja cilvēks ļaunas bailēm, un kā ar tām cīnīties. Kā trauksme „aug”, ja jau pašā sākumā tai nepretojamies. Tas ir līdzīgi kā ar mūsu dārziem, kas, lai nestu augļus, sistemātiski jākopj. Dr. J. Hartls sniedz iecību – jo vairāk viņš uzticējies un pielūdzis Dievu un Viņam sevi atdevis, jo vairāk Viņa spēks caur šo cilvēku darījis lielas lietas.

Sv. Pavils raksta: „*Jo brīvībai Kristus mūs ir atsvabinājis, tad nu stāviet stipri, un neļaujieties atkal iejūgties kalpības jūgā.*” (Gal 5, 1). Tātad mēs esam aicināti brīvībai, „kas ir iespējama” (svētīgais pr. J. Popieluško).

Konferences laikā aizdomājos par sv. Francisku no Asizes – ārkārtīgi pazemīgu cilvēku, kas priecājās par Dieva radīto skaistumu. Viņš bija cilvēks, kurš iepazīna Dievu, bija sajūsmināts par Viņu, tāpēc varēja nepārtraukti slavēt. Cilvēks, kurš cinījās par brīvību līdz pēdējam savas dzīves brīdim. Dievs uz brīvību cilvēkus vada dažādā veidā.

Domāju, ka visbiežāk tas cilvēkiem ir neizprotami. Redzu, kā, neskatoties uz aicinājumu, harizmu, cilvēka temperamentu, vēlmju un pieredžu daudzveidību, Dievs ATBRĪVO katru no mums personīgā veidā. Tāpēc, ka Dievs ir neierobežots savā izdomā.

M. Gabriēla: – Dalība konferencē modināja mani jaunu vēlmi uz slavēšanas lūgšanu, ko pēdējā laikā biju atstājusi novārtā, vairāk nodarbojoties ar sadzīves grūtībām jaunajā vietā. Un tieši tagad slavēšana man ir visvairāk nepieciešama. Zinu, ka šāda veida lūgšana var mainīt visu, jo tā novērš mani no manām „milzīgajām” problēmām un pievērš Dievam. Viņa priekšā man nav jāizliekas, jo Viņš mani ne ar vienu nesalīdzina, nekritizē. Viņš skatās uz mani ar mīlestību. Tāpēc bija svarīgi dzirdēt lekciju, kurā tika runāts par to, kā var kļūt nebrīvs no citu cilvēku vērtējuma. Lekcija beidzās ar lūgšanu par brīvību, kādu dod Dieva mīlošais skatiens.

Novēlam katram no jums, lai jūs atrastu savu ceļu uz brīvību, lielu neatlaidību, lai līdzīgi kā dr. J. Hartls jau šeit uz zemes piedzīvotu Kristus sekošanas augļus.

PAR BĪSKAPU IEVĒL HANSU JENSONU

Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas (LELB) 27. sinodē, kas notika jūnija sākumā, tika pieņemti vairāki būtiski lēmumi: LELB satversmes grozījumi, kas iestājas pret sieviešu ordināciju, apstiprināta LELB attīstības stratēģija, mainītas diecēžu robežas un ievēlēts Liepājas diecēzes bīskaps.

Par LELB Liepājas diecēzes bīskapu ar balsu pārsvaru kļuva Madonas iecirkņa prāvests **Hanss Jensions** (attēlā). Konsekrācija Doma baznīcā paredzēta 6. augustā, bīskapa pienākumus Hanss Jensions uzsāks pildīt ar septembri.

Sveicot jaunajā statusā, izdevums „Kalnā” Hansam Jensonam vaicāja, kā turpināsies tik veiksmīgi aizsāktā ekumeniskā sadarbība starp kristiešu konfesijām Madonā.

– Ekumenismam esmu atvērts un turpināšu to attīstīt arī Liepājā, – uzsvēra nākamais bīskaps. – Latvijā šai ziņā ir unikāla situācija. Gribu ticēt, ka turpināsies līdzšinējā prakse arī Madonā. Jautājums ļoti bieži ir par to, kā garīdznieki savā starpā atrod kopēju valodu, kā, organizējot kopīgas aktivitātes (piemēram, kapusvētkus), saskaņo savus darba plānus.

Es pats piedalos arī Madonas Lūgšanu kapelas dežūrās. Ticu, ka Kristus altāra sakramentā ir klātesošs. Par kapelu ir informēts LELB arhibīskaps Jānis Vanags, no mūsu konfesijas viedokļa dežūras tajā nav nekas nepareizs. Bīskapa kandidēšanas procesā man cita starpā tika uzdots jautājums par Lūgšanu kapelu. Madonas

draudzi šai projektā gan neesmu iesaistījis, tas ir katra individuāls lēmums. Tā kā ir atsevišķi cilvēki draudzē, kam par šīm lietām ir līdzīga domāšana, kā man, dežūru kustībā iesaistās arī luterāņu baznīcas pārstāvji. Kad jūnijā Madonā viesojās tēvs Patriks, mums notika saruna, un no draudzes pieteicās viens brīvprātīgais koordinators. Tā tas arī paliks, ka būs cilvēki, kas gatavi šo lietu atbalstīt. Cik lielā mērā draudze oficiāli ieies šai

projektā, tas ir cits jautājums. Jāredz, kāda nostāja būs nākamajam garīdzniekam, kas uzsāks kalpošanu LELB Madonas draudzē.

**Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

Uzziņai

Mācītājs Hanss Jensions ir dzimis Zviedrijā, studējis teoloģiju Lunda universitātē, pastorālteoloģiju – Zviedru baznīcas pastorālīnstitūtā Upsalā.

Uz Latviju viņš pārcēlās 2000. gadā, kad māsu draudzes apmaiņas rezultātā nonāca Vaiņodē. 2002. gadā kļuva par evaņģēlistu, 2003. gada 9. jūnijā tika ordinēts par mācītāju. Pēc septiņu gadu kalpošanas Priekules draudzē kopš 2010. gada jūnija mācītājs ir Madonas draudzē.

VIESOJAS PRIESTERIS NO POLIJAS

Priesteris Marcins Šimančuks Madonas baznīcas dārzā.

Pēc rekolekcijām Polijā priesteris Pāvils jūlija pirmajā nedēļā devās uz garīdznieku rekolekcijām Rīgā. Kopā ar viņu uz Madonu, vēlāk – Rīgu brauca priesteris **Marcins Šimančuks** (*Marcin Szymańczuk*) no Polijas.

3. jūlijā Sv. Misē Madonas baznīcā viespriesteris komentēja Svēto Rakstu lasījumus.

– Gribu runāt par trim jēdzieniem – „prieks”, „aicinājums” un „krusts”, kas izskanēja šodienas lasījumos, – uzsvēra garīdznieks. – Kā tos savienot? Pravieša Isaja grāmatā (Is 66, 10-14c) ļoti konkrēti teikts: priecājieties, liksmojiet, gaviļējiet! Tātad esam aicināti uz laimi un prieku, un tas ir aicinājums mums katram. Tikai pēc tā nāk citi aicinājumi – aicinājums uz laulību, priesterību, dzīvi vientulībā, konsekrēto dzīvi. Vispirms svarīgi kļūt laimīgiem sirds dziļumos.

Otrajā lasījumā (Gal 6, 14-18) dzirdējām par krustu. Apustulis Pāvils lepojas ar

Jēzus krustu. Vai tas nozīmē, ka kristietim jākļūst par ciešanu cilvēku? Un kas savā būtībā ir krusts? Mūsu dzīvē krusts parādās tad, kad gribam būt uzticīgi Jēzum, kad šī uzticība ved pie cīņas. Notiek „kauja”, dažreiz varam justies kā krustā piesisti. Tas notiek, kad vecais cilvēks velk uz grēka pusi, bet mēs ļoti gribam pie Jēzus. Ķermenis, mūsu daba pretojas, bet, ja esam uzticīgi, žēlastība aizvien vairāk uzvar, un mēs piedzīvojam sirds brīvību un prieku.

Cilvēks, kurš šai cīņai piekrit, pasauli sāk redzēt savādāk. Pasaule viņam kļūst par vietu, kur atklājas Dievs. Viņš sev apkārt sāk ieraudzīt Dievu, un Dievs kļūst par reālu, dzīvu, tuvu. Dievs mājā mūsu sirdīs, katra cilvēka sirdī, pat ja šis cilvēks ir liels grēcinieks.

Priesteris Marcins piebilda, ka šodienas cilvēki daudzas lietas tiecas skaidrot ar psiholoģijas palīdzību. Tādā veidā Dieva žēlastību viņi padara par seklu vai ne-

esošu. – Piemēram, Polijā aicinājums uz priesterību nereti tiek nolikts līdzās citām izvēlēm, citiem amatiem, – atklāja garīdznieks. – Tā ir liela kļūda, jo šis aicinājums jāskata kā sevišķs un neparasts. Kristus taču pats izvēlas cilvēku, ko aicina. Viņš izvēlas lielu tuvību ar šo cilvēku, un svarīgi, lai aicinātais par dievišķo var liecināt arī citiem. Viens no svētajiem ir teicis, ka ik trešais zēns ir paaicināts. Vajadzīga sirds drosme, lai to atklātu, un liela loma te paredzēta draudzei, ģimenei, priesterim. Tas ir jautājums, vai mēs dzīvojam ar dzīvo Dievu. Nevis ar Dievu, kas ir katehismā, ticības formulās, bet Dievu, kurš ir tuvs, ar kuru varam būt attiecībās. Jēzus saka, ka, ja aicinātais Viņam sekos, tā vietā saņems simtreiz vairāk.

Man pašam sākumā to bija grūti saprast, jo par aicinājumu domāju intelektuāli. Kad Dievs mani sāka apveltīt dāvanām, konstatēju, ka šo dāvanu ir pārāk daudz. Dievs patiešām ir ļoti dāsns, tomēr jāiemācās dāvanas atpazīt, lai mēs nebūtu aizvērti to pieņemšanā.

Savā mācībā priesteris Marcins minēja piemērus, kur redzami šo dāvanu augļi. Uzsvēra, ka pēc 15 gadu kalpošanas nav pārādijusies rutīna vai nogurums, bet priesterība viņam sniedz aizvien piepildītāku,

interesantāku dzīvi, rada lielāku sajūsmu.

„Kad iepazīstam, kas ir īsts prieks, sākam atklāt, ka Dievs ir mūsu pusē. Viņš runā uz mums caur jūtām, sapņiem un ilgām. Ir vajadzīga lūgšana, jāamācās klausīties ar sirdi. Tad pamanīsim, ka Dievs lūgšanā ir klātesošs, Viņš ir klātesošs baznīcā un reāli darbojas sakramentos.”

Priesteris akcentēja, ka Dievs grib uzdāvināt sevi katram. Viņš ir pārsteidzošs, Dievs nekad nav cilvēku laimes pretinieks.

Runājot par Evaņģēlija lasījumu (Lk 10, 1-9), kurā minēts, ka Jēzus kā jērus sūta mūs vilku starpā, garīdznieks vēstīja: – „Vilki” – tās ir skumjas, grēks un viss, kas no tā dzimst, – depresijas, atkarības, nevēlēšanās dzīvot. Vilki kož cilvēka sirdī, jo tas ir pats velns. Viņš ir laimes ienaidnieks un ļoti reāls. Visvairāk viņš ienīst priesterus, tāpēc neieļausosimies, bet lūgsimies par viņiem! Priecāsimies par Dievu un dzīvi! Dievs pat no ļaunā prot izvilkēt labo. Ja kādam no jums tiek pārņemta slikta pagātne, esat kaunā par reiz izdarīto, Jēzus saka – atdodiet to man un pēc tam pie tā atpakaļ neatgriezieties! Jūsu dzīve kļūs jauna, nesamocīta, jo katram ir tiesības uz laimi, tās ir Dieva sirds ilgas.

Materiālu publicēšanai sagatavoja Inese Elsiņa, autores foto

DRAUDZES CEĻOJUMS

No 25. līdz 30. jūlijam kopā ar priesteri Pāvilu plānots draudzes ceļojums uz Poliju.

Programmā iecerētas pastaigas pa kalnu takām, iespējams viens lielāks pārgājiens pāri Tatra kalniem. Pārgājienu maršruti pēc iespējas tiks veidoti atbilstoši daļbnieku iespējām un interesēm.

Pa ceļam turp un atpakaļ paredzēts apmeklēt svētvietas, piemēram,

Čenstohovu un Černu.

Šai laikā Krakovā notiek Pasaules Jauniešu dienas, uz kurām dosies arī mūsu draudzes pārstāvji. Lielās masveidības – Krakovā tiek gaidīti ap 2 miljoniem jauniešu no visas pasaules – un pastiprināto drošības pārbaužu dēļ Jauniešu dienu aktivitātēs šoreiz neielūkosimies.

Aivars Zariņš

„IZAUGSME CEĻ CILVĒKA DVĒSELI”

Pašā vasaras vidū, kad dabā priecājamies par Dieva radošo izdomu, Viņa radīto krāšņumu, uz sarunu aicināju Birutu Lāci, kura mūsu draudzē veido ziedu kompozīcijas altāriem.

Biruta Lāce: – Esmu dzimusi pavasārī, kad dabā rodas tik daudz dzīvības. Viss, ko jūtu, ir kā dabā – radošs, skaists, patīkams. Man dzīvē paveicies, jo bērnība un jaunība pavadīta laukos brīnišķīgas dabas vidū. Spilgtā atmiņā redzu silpurenju klajumus meža ielokā, dzirdu strazdu svilpošanu pie būrišiem pagalmā, atceros

Biruta Lāce šodien un jaunībā.

labības vārpas druvās, kā arī sarkanā un baltā āboliņa laukus. Regulāri sapļautā siena smaržīgo vālu rindās tētis, pamanījis kameņu medu šūnās, sauca mūs, visas trīs meitiņas, uz pļavu. Naktis sapņoju krāsainu sapņus.

Laukos tad dzīvoja un strādāja daudz ģimeņu, kurās bija vismaz trīs bērni. Draudzīgi svinējām Jāņus, Ziemassvētkus, Lieldienas. Apkārtējie cilvēki bija draudzīgi, strādīgi un izpalīdzīgi. Tētis darīja garšīgu alu, mamma no pašu izaudzētā gatavoja apkārtne visgardākos ēdienus. Cepa maizi, cepumus, sēja sierus. Savā vidē un vecākiem biju milēts bērns, vasaras vakaros bieži mūsu pagalmā dziedājām un dejojām.

Pastāsti par ticības ceļu. Vai Dievam ticēji jau no bērnības?

Bērnībā izgāju Svētdienas skolu un pieņēmu pirmo Svēto Komūniju, Aglonā tiku iestiprināta. Mūsu ģimene svētdienās un svētku dienās gāja uz tuvo Feimaņu baznīcu. Mēs, bērni, piedalījāmies procesijā. Netālu no mājām bija krusts, maija mēnesī ar mammu un kaimiņiem dziedājām garīgas dziesmas un lūdzāmies.

Kādas ir atmiņas par skolā gadiem?

Mācījos Maltas 1. vidusskolā, vēl tagad atmiņā mūsu radošā klase un gudrie skolotāji. Skolas un klu-

ba pasākumos uzstājāmie ar dažādiem priekšnesumiem. Tolaik avīzē „Padomju Jaunatne” piedalījās sacerējumu konkursos. Manus un arī citus vidusskolēnu darbus publicēja.

Kāpēc izvēlējies kļūt par skolotāju?

Mani vecāki ļoti vēlējās, lai mācos par skolotāju. Es pati bērnībā sapņoju mācīties mūzikas skolā, bet lauku pamatskolas tuvumā bērnu mūzikas skolas nebija. Rīgas pedagoģiskajā skolā Sākumskolas tuvumā bērnu mūzikas skolas nebija. Rīgas pedagoģiskajā skolā Sākumskolas tuvumā bērnu mūzikas skolas nebija. Rīgas pedagoģiskajā skolā Sākumskolas tuvumā bērnu mūzikas skolas nebija. Rīgas pedagoģiskajā skolā Sākumskolas tuvumā bērnu mūzikas skolas nebija.

un ekskursijas. Paplašināju zināšanas arī Rīgas pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā.

Strādājot sākumskolā, vajadzēja mācīt visus priekšmetus, tāpēc varēju pilnveidoties daudzās jomās.

Kādas ir atmiņas par darbu Madonas pilsētas 1. vidusskolā?

Šī skola ir mana pirmā un vienīgā darba vieta – četrdesmit gadi, otrās mājas.

Ar klasi darbojāties radoši, spēlējām teātrus, rīkojām koncertus vecākiem, braucām skaistās ekskursijās pa Latviju. Neaizmirsu palūgt Dievu klātbūtni, un Dievs, Svētais Gars, Jēzus Kristus un Dievmāte mūs visus sargāja gan klintīs, gan aizās, gan torņos, gan karuseļos, gan upēs, ezeros, jūrā un autobusos.

Žurnālā „Padsmīt” manas klases regulāri piedalījās dažāda veida literārajā jaunradē, mācīju bērniem pirmās literārās iemaņas un dažādus daiļliteratūras žanrus. Šajos gados tik daudz iegūtas godalgotas vietas.

Neviena cita profesija nespēj dot tik daudz radošu domu, satraukuma un tīras gaismas. Katra izaugsme ceļ cilvēka dvēseli. Tas ir liels upuris, ko tikai Dievs var novērtēt un atalgot. Ja man vecāki pateicās 4. klases izlaidumā, ka esmu bērnam iemācījusi rakstīt, domāt, darboties un meklēt mieru, protams, biju priecīga. „Kaut arī mans darbs ir tikai piliens okeānā”. (Sv. Māte Terēze)

Vai bija iespēja skolā liecināt par ticību?

Kā daudzi padomju cilvēki, Dievu biju aizmirsusi. To tagad ļoti nožēloju. Kļūdas, kas ir pieļautas, izlabot nevar, taču zinu, ka mani vienmēr Kāds sargāja. Un kad retu reizi atrados Feimaņu vai Aglonas baznīcā, mani pārņēma skumjas, vērojot Dievmātes svētgleznas. Un es raudāju.

Pastāsti par savu kalpošanu, kārtojot baznīcā ziedus!

Esot pensijā, iesāku baznīcā kārtot ziedus. Piekritu, jo nesapratu, cik tas sarežģīti – ziedu atrašana, vāzes, oāzes. Oāze ir derīga tikai nedēļu, jo tā sadrūp un saskābst. Domāju, kā atvieglot dzīvi, lai nebūtu jāpērk oāzes, kas ir tikpat dārgas, kā skaista, gara roze. Keramiķis Jānis Seiksts pēc mana zīmējuma izveidoja vāzes iekšienē ievietojamu priekšmetu – kopolu ar izdurtiem caurumiem. Tādu, kuru var izņemt un izmazgāt, un ievietot citā, līdzīga izmēra vāzē. Skaisto māla vāzi uz Jēzus altāra arī darinājis Madonas keramiķis.

Remontējot baznīcu, būtu jāpiedomā par tām altāra vietām, kur būs vāzes. Tām jābūt labi aizsniedzamām, lai ziediem un vāzēm var labi piekļūt. Ir bijuši gadījumi, kad kompozīcija tiek nesta pie altāra, bet pēkšņi tā iekrīt klēpi. Labi, ka paspēju apmīļot to kā bērnu.

Darboties Dieva godam pie altāra, protams, ir svētīgi, bet esmu tālu no pilnības. Savā mazdārzīnā audzēju ziedus un zaļumus. Ziedu vajag daudz, viens to nevar spēt. Priecājos par katru kompozīciju un pateicos Dievmātei par palīdzību. Viss atkarīgs no tā, kādi ir ziedi, cik to ir un vai tie ir svaigi. Lai būtu skaisti, vajag daudz vienādu ziedu. Māksla ar cilvēku runā savā īpašā valodā, mēģinu šo valodu saprast.

Pateicos visiem draudzes cilvēkiem, kas ziedo naudu vai atnes ziedus. Paldies Inesei Zīlei un viņas ģimenei par skaisto noformējumu Baznīcas svētkos! Aicinu ziedot kompozīcijām svaigus un vienādus ziedus! Lai mūsu baznīcas altāri priecē Dievmāti un Jēzu!

**Jautāja Agnese Liepiņa,
foto no personiskā arhīva**

GATAVOJAMIES SVĒTCEĻOJUMAM UZ AGLONU

Vairs nav ilgi jāgaida līdz **15. augustam** – Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētkiem Aglonā. Šogad interesentiem no Madonas draudzes būs iespēja turp doties kājām.

Lai svētceļojums tehniski noritētu veiksmīgi, 8. jūlijā pārstāvji no plānotāju grupiņas satikās un izbrauca maršrutu, apskatīja un sarunāja nakšņošanas vietas. Pārsvārā nakšņosim skolās un kultūras namos, bet Aglonā izmantosim teltis.

Dienas plānotais kilometru skaits svārstās ap divdesmit, vienā no dienām būs jānoiet krietni vairāk – ap trīsdesmit kilometru. Toties 11. augusta vakarā Sv. Misi varēsim svinēt brīnišķīgi skaistā baznīcā, kurā kalpo priesteris Onufrijs Pujats. Pie viņa – drau-

dzes namiņā – arī nakšņosim. Maršrutu apsekoja arī mūsu pavārs Normunds, kurš jau ar miera pilnu sirdi noskatīja labākās brokastu, pusdienu un vakariņu vietas.

Svētceļojums sāksies 8. augustā pēc Sv. Mises, un ir paredzēts šāds ceļa maršruts: Madona – Mētriena – Atašiene – Lūzenieki – Vecvārkava – Dubna – Aglona.

Pēc testa brauciena ir sajūta, ka mums atrasts pats labākais, interesantākais pavārs, un ka šarmantās lauku baznīcas spēš veldzēt ikvienu

nogurumu. Lai svētīgs šis ceļojums!

Aija Tropa

*Pieteikšanās pie Ingūnas Zariņas,
t. 29393121*

*Svētceļojuma plānotāju grupa:
Aija Tropa (no kreisās), Normunds Bodnieks
un Linda Pomere.*

SVĒTĪGI ŽĒLSIRDĪGIE!

Vasara ir pašā viducī, un līdz šim pavadīti jau daudzi skaisti notikumi, bet nekas vēl nav beidzies. Strauji tuvojas Pasaules jauniešu dienas, kas šogad **no 25. līdz 31. jūlijam** notiks Polijas pilsētā

Krakovā, kā arī nedēļu pirms tam sagatavošanās posmi diecēzēs. No Latvijas turp dosies vairāk nekā 200 jauniešu, tostarp

mūsu draudzes pārstāvji. Šim īpašajam pasākumam iespējams pieteikties līdz pat pēdējam brīdim. Atsaucies! Tiekamies!

Sīkāku info meklējiet:

<http://eksplozivsmajsijums.lv/>
<http://katolis.lv/zinas/>

Lauma Zariņa

KRISTIETIS BEZ PRIEKA NAV KRISTIETIS

Prieks ir kā kristieša zīmogs pat sāpēs, pārbaudījumos, vajāšanās. Tā teicis Pāvests Francisks, un tāpēc mēs – seši jaunieši no Madonas katoļu draudzes – bijām nelielā izbraucienā ar riteņiem skaistās Latvijas pilsētas Smiltenes apkārtnē. Izbraucienā devāmies, lai gūtu prieku un gandarijumu par kopābūšanu, savām fiziskajām spējām, pārvarot Latvijas nelielos paugurus un karstumu, kā arī par Dieva radīto brīnišķīgo dabu, kurā jūtama Viņa klātbūtne. Ceļā ar mums bija draugi no Smiltenes, mūsu klostermāsa Emanuēla un tās dienas gaviļniece mazā Rasa, kurai kopīgi svinējām vārda svētkus.

Ar laikapstākļiem mums ļoti paveicās, jo saulīte sildīja, bet patikamu atspirdzinājumu deva vēsais vējš. Tā nu visi veiksmīgi izbraucām trasi gar Niedrāja ezeru. Katram pēc spējām tā bija atšķirīgas grūtības pakāpes, tomēr galā bez nopietnām traumām nokļuvām visi. Šis brauciens mācīja arī turēties citam pie cita un būt iecietīgiem, pārvarot grūtības. Vienā brīdī daļa no mums, to nemanot, noklīda, bet mūsu gans veik-

smīgi atrada pazudušās avis, kamēr pārējie izbaudīja nelielu atpūtu. Nokļuvām gan kalna virsotnē, no kura pavērās brīnišķīgs skats, gan pie tā dēvētā Naudas akmens, par kuru vēsta teika.

Pēc brauciena ritēja sagatavošanās darbi, lai kopīgi varētu atpūsties un svinēt svētkus. Vakars izrādījās smieklu, patikamas atmosfēras un savstarpējas mīlestības pilns. Mēs spēlējām spēles, dziedājām, pat mazliet dejojām, mīlojāmies ar pašu sagādātiem labumiem. Tam visam pa vidu arī lūdzāmies, sarunājāmies un baudījām dabas klusumu un pelēcību, uz kura fona tik skaisti izcēlās pašas skaistākās dabas un mūsu sirds krāsas.

Lielisks veids, kā izbaudīt kaut ko līdzīgu, būs svētceļojums uz Aglonu, kur, cērāms, tiksīmies!

Lai katram šajā vasarā izdodas atrast brīdi atpūtai un kopābūšanai ar brāļiem un māsām Kristū, ieraugot dabas un siržu skaistumu!

Lauma Zariņa

SVĒTDIENAS SKOLAS BĒRNU IZLAIDUMS

„Es esmu dzīvā Maize, kas nākusi no debesīm. Kas ēdis no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi.” (Jņ. 6,51)

12. jūnijā draudzes svētdienas skolas bērniem bija viņu pirmā Svētā Komūnija. Tā uzlūkojama kā noslēpums, kuru katru dvēsele atklāj tikai lielā mīlestībā uz Dievu. Ceļā uz šo noslēpumu visu mācību gadu centāmies atvērt sirdis Jēzum un uzticēt dzīves Dievam. Pirmo Sv. Komūniju pieņēma četrpadsmit bērni: Loreta Akaševa, Jāzeps Mālnieks, Terēze Stepiņa, Jēkabs Liepiņš, Astra Bjorg Repša, Toms Začests, Daniels Dāvis Začests, Paula Madžule, Kristīne Bebre, Linda Kaščuka, Elza Zaretoka, Rihards Udrass, Emīlija Frolova, Izabella Anna Spridzāne. Kaspars Kaščuks gatavojas kristībām un pirmajai Sv. Komūnijai augustā.

Draudzes svētdienas skolas bērni katehismu sāka apgūt no 2015. gada oktobra. Iepazīšanās ar bērniem un spēja viņus aicināt mīlēt Dievu no visas sirds parasti prasa ilgāku laiku. Darbojoties pirmos divus mēnešus, iepazīnu katru bērnu un viņi – mani. Skoliņas nodarbībās svarīgi radīt gan dievbijības, gan prieka par jaunām zināšanām atmosfēru.

Runājām ar bērniem, ka skoliņa nav vienīgais mācīšanās mirklis dzīvē, kad iegūsti jaunas zināšanas par Dievu. Pirmā Sv. Komūnija ir sākums dzīves ceļam kopā ar Jēzu. Katrs ticīgs cilvēks visas dzīves garumā piedzīvo, ka katru dienu ir jauki atklāt aizvien ko jaunu un brīnišķīgu Dieva vadībā, pamācībā, svētumā, taisnīgumā un mīlestībā.

Mācību gada laikā bija svētīgi redzēt, kā Dievs pieskaras bērnu sirdīm, kā maina

viņu dvēseles dzīvi. Gadījās, ka kāda tēma tā uzrunāja bērnu dvēseli, ka radās papildus jautājumi, ikdienas rīcību maiņa skolā un mājās, kā arī nopietnāka attieksme par veltīto laiku lūgšanām. Bija tēmas, kuras mulsināja bērnus, viņu dvēselēs iezāgās bailes. Tādos gadījumos zvanīja vecāki, atnāca uz nodarbību un kopā ar Debesu Tēvu gudrību katram bērnam atradām istos vārdus un mierinājumu, lai bailes tiktu kļiedētas. „*Baiļu nav mīlestībā, bet pilnīgā mīlestība aizdzien bailes...*” (1.Jņ. 4,18)

Pirmā Svētā Komūnija.

Manā kalpošanā šis bija piektais svētdienas skolas mācību gads. Katru gadu jautāju Kungam atļauju, vai vēl kalpot vai iet citus ceļus. Visgrūtākais ir redzēt, kā pa gadu bērnu dvēseles pie Trīsvienīgā Dieva tiek nestas kā uz Svētā Gara spārniem, bet, kad beidzas svētdienas skolas nodarbības, dažs bērns un viņa vecāki baznīcā vairs neparādās. Tad sevi mierinu – tālākais ir vecāku un Kunga darbs, ko ar aizlūgumu par visām ģimenēm nolieku Tēva priekšā. „*Bet, kurus Viņš iepriekš nolēmis atpestīt, tos Viņš arī aicinājis; un, kurus Viņš aicinājis, tos Viņš arī taisnojis; bet, kurus Viņš taisnojis, tos Viņš arī pagodinājis.*” (Rom. 8,30)

No visas sirds pateicos Dievam par ticības spēku, gudrību un mīlestību uz bērniem, pateicos vecākiem par bērnu atbalstīšanu, draudzei un priesterim Pāvīlam – par lūgšanām. Lai Kungs apskauj, dziedina, mierina un iepriecina mūsu sirdis! „*Teici To Kungu, mana dvēsele! Kungs, mans Dievs, cik Tu esi liels, cildenumā un godībā tērpies.*” (104. Psalmis)

Katehēte Inese Zīle,
autores foto

LABĀ GANA NOMETNE KALNA SKOLĀ

No 27. jūnija līdz 1. jūlijam Kalna skolā notika bērnu nometne „Labā Gana skola”. Tā bija lieliska iespēja Kalna skolas kopienā uzņemt 30 bērnus no Madonas novada. Pateicoties Madonas novada pašvaldības atbalstam un vecāku uzticībai, ik diena bija piepildīta dažādām sportiskām, mākslinieciskām, muzikālām, izziņošām un draudzīgām aktivitātēm.

Bērni katru dienu tika aicināti uz Labā Gana nodarbību, kas notika tai īpaši iekārtotā vidē, līdzīgi, kā tiek radīts, veidojot ātriju Labā Gana katehēzei. Tā ir atsevišķa telpa, kur viss piemērots bērna patstāvīgai darbībai. Telpā valda klusa, meditātīva atmosfēra, un ir Bībeles lasīšana, taču nevis tās skaidrošana, bet pasludināšana (kerīgma).

Tā nav skola, bērnu atbildes netiek vērtētas. Tā vienkārši ir kopīga klausīšanās Dieva Vārdā un pārdomāšana, klusi darbojoties ar materiāliem. Tās ir īpašas Bībelē un liturģijā balstītas nodarbības, kurās bērni var rast atbildes uz jautājumiem – kas ir Jēzus. Klusi sajūst savā sir-

dī mīlestību pret Viņu. Priecājamies par katru bērnu, kas piedalījās, lai prieks būtu pilnīgs. Par piedzīvoto nometnē dalījās Jaujenieku ģimenes vecākie bērni.

Jāzeps: – Man ļoti patika nometnē – jāt ar ponijiem, foto orientēšanās, sacensības un spēles, kristīgā mācība, gleznošana un mūzika. Nometnē bija ļoti draudzīgi skolotāji, interesanti stāstīja par Bībeles notikumiem. Vēl man patika starpbrīži, kad varēja pabraukāties ar interesantiem skūteriem un trīsriteņu „traktorīšiem”.

Emīlija: – Man viss ļoti patika, īpaši mūzikas nodarbības, jo tur bija daudz mūzikas instrumentu. Es iemācījos uz klavierēm nospēlēt dažas dziesmas. Nometnē iepazinos ar daudziem draugiem, ar kuriem bija interesanti spēlēt spēli „Dārgumi”.

Nākamgad Labā Gana katehēzes kursi notiks jūlija pirmajā nedēļā Rīgā. Tas būs pats kursa sākums visiem interesantiem.

Zane Licite,
autores foto

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
E-pasts: draudze@madona.lv
<http://www.draugiem.lv/madonasdraudze>
<https://www.facebook.com/madonasdraudze>
Twitter: @Madonasdraudze
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Atvērta visu diennakti (Raina iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mīse Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien, piektdien – plkst. 8
Otrdien, ceturtdien – plkst. 18
Sestdien – plkst. 10
Svētdien – plkst. 11 un 18

Lai saņemtu draudzes jaunumus un iknedēļas pasākumu grafiku savā e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu: mdravize@gmail.com

Draudzes kalpojumi

Pastorāti

Vada (pārmaiņus): Raimonds, Ilona Grīgi (t. 29397217) un Anita Cibule (t. 26464574)
Laiks: katru ceturtdienu plkst. 18.45
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša pēdējā piektdienā plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā – Nepieciešami cilvēki, kas palīdzētu kalpošanai slimnīcā!

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Caritas Latvija Madonas draudzes kalpotāju grupa

Kontakti: Olga Madžule (t. 26548915)

Zem viena jumta

No sirds sveicam un priecājamies par
pieaugumu draudzes ģimenēs!
Pasaulē nākuši superbēbiši:

Elizabete Žūriņa (25. martā), **Ēvalds Veckalniņš** (3. aprīlī), **Paula Romanjuka** (9. maijā) **Pauls Emīls Stepiņš** (13. maijā), **Marsels Pāvils Reiniks** (17. maijā), **Rūdis Zariņš** (2. jūnijā), **Roberts Jaujenieks** (8. jūnijā), **Rafaels Kušners** (9. jūlijā).

„Lūk, bērni ir Tā Kunga dāvana,
un bērnu svētība mums ir Viņa atlidzība.”
(Psalms 127, 3)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola,
Agnese Liepiņa (t. 26388710),
Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – svētdienas skolas audzēkņi,
skolotāja Inese Zīle un priesteris Pāvils.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.